XXXIII НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Євангеліє цієї неділі проливає світло на ту велику рівновагу, що існує між майбутнім життям і сьогоденням. З одного боку, ми не повинні забувати, що одного дня нам доведеться постати перед Богом і що цей світ є швидкоплинним та минущим. З іншого боку, нам вказується на важливість, з точки зору вічності, усього, що ми робимо в цьому житті.

Існує дуже поширена спокуса думати, що, з огляду на нашу незначність, нічого не варто робити, оскільки наші дії матимуть дуже обмежені наслідки. Цю позицію ілюструє слуга, який отримав лише один талант.

Натомість притча показує, що різноманітність дарів служить єдиному Господу, яким є Бог. Отже, головна мета наших вчинків — не той ефект, який ми можемо відчути, а виконання волі Божої. Виправдання, яке наводить ледачий слуга, є його самим вироком, бо він, зрештою, визнає, що не виконав волі свого Господа. Знаючи, чого від нього очікували, він цього не зробив.

Якщо ми прочитаємо цю притчу у світлі листа святого Павла, то зможемо застосувати Євангеліє в особливий спосіб до християн. Він каже: «Ви — діти світла й діти дня», а отже, «не спимо, як інші, але пильнуймо й живімо тверезо». Бог дарує природні та надприродні дари.

Якби ми зосередилися лише на природних дарах, то думали б про обов'язок кожної людини працювати та сприяти благу суспільства й світу загалом.

Якщо ж розглянути надприродні дари, то ми усвідомлюємо особливу відповідальність, яка покладається на християн. Адже саме нам, тим, хто знає істину, відкриту в Ісусі Христі, Бог дав Свого Духа, Свою благодать, Свою силу, Своє світло.

Один французький професор історії, який називав себе атеїстом, сказав своєму католицькому другові: «Ви кажете, що є сіллю землі та світлом світу. Якщо я не бачу ні цієї солі, ні цього світла у світі, на кого ж мені слід покласти провину?».

Якщо наші добрі вчинки, завдяки дару благодаті та поєднанню їх із жертвою Євхаристії, набувають нескінченної цінності й мають вічне відлуння, то немає сумніву, що ми маємо використовувати все можливе, щоб поклонятися Богові серцем і життям. Ми перебуваємо на землі як слуги Божі. І особливо — християни. Там, де є дар, там є й відповідальність. А дар, який тобі зараз буде дано в Євхаристії, — це сам Бог.

Боже Провидіння зробило Марію особливою співучасницею у справі спасіння. Те саме Боже Провидіння запрошує й нас. Від мого ставлення залежить не лише моє особисте спасіння, але й те, що, будучи частиною Церкви та її живим членом, я є Божим знаряддям для спасіння інших.